

De laatste woorden van de Bijbel

‘Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig! – Amen, kom, Heer Jezus! De genade van de Heer Jezus Christus zij met alle heiligen’ (Openb. 22:20-21).

Met deze woorden besluit Gods Woord; ze vormen het einde van de Openbaring van Jezus Christus. Heeft het u nooit getroffen, dat Hij Die hier spreekt, Dezelfde is van Genesis 1:1? De Schepper van hemel en aarde uit het begin van de Bijbel is niemand anders dan de Heer Jezus Christus, Die aan het eind van de Bijbel tot Zijn dienstknechten spreekt en hun belooft dat Hij spoedig zal komen. ‘In het begin was het Woord; en het Woord was bij God; en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door Hem geworden, en zonder Hem is niet één ding geworden dat geworden is’ (Joh. 1:1-3). Zo spreekt de Heilige Geest in de eerste verzen van het Johannes-evangelie over de Heer Jezus Christus. En dezelfde Geest stelt ons Hem nog een keer voor in al Zijn heerlijkheid aan het einde van de Openbaring van Johannes.

In Genesis is Hij de Schepper, in de Openbaring opnieuw. Hij Die eens alles schiep, komt terug om alle dingen nieuw te maken. Het einde daarvan zal zijn ‘nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont’ (2 Petr. 3:13).

Hoor nu Zijn laatste woord: ‘Ja, Ik kom spoedig!’ Dit zegt Hij Die alleen alles nieuw kan maken. De eerste keer dat Hij weer zal spreken, zal het zijn om Zijn Gemeente tot Zich te nemen. En dan zal Hij opnieuw Zijn stem laten horen om alle dingen nieuw te maken. Laat de volle kracht van Zijn laatste woorden die Hij tot ons sprak, en van hetgeen ermee in verband staat, tot ons hart doordringen!

We hebben hier als het ware een drievoudig snoer. Als eerste een belofte, als tweede een gebed en als derde een genadige voorziening.

We willen ons eerst met de belofte bezighouden. Is het niet volkomen in overeenstemming met het woord dat Hij sprak tot Zijn discipelen, toen Hij Zijn schreden richtte naar het kruis om daar voor hen, tot hun verlossing, tot een vloek gemaakt te worden? ‘Ik kom weer’ (Joh. 14:3), zo zei Hij tot hen. Niet lang daarna getuigden de engelen het hun opnieuw: ‘Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal zó komen ...’ (Hand. 1:11). En de apostel Paulus heeft uit de hemel zelf onderwijs ontvangen met betrekking tot de terugkomst van de Heer. Hier, in de Openbaring van Johannes, spreekt de Heer Jezus Zelf, vanuit de heerlijkheid waarin Hij werd opgenomen, tot iedere gelovige. Hij geeft aan allen de verzekering dat Hij Zijn belofte niet vergeten is. ‘Ja’ zegt Hij. Dat is hetzelfde als ‘amen’, als ‘voorwaar’. Er is geen twijfel aan: Hij Zelf zal spoedig komen!

Wat houdt deze belofte veel in! Allereerst dat Hij Zelf met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God zal neerdalen van de hemel, om alle ontslapenen op te wekken en alle levend overgeblevenen te veranderen, en ze Hem tegemoet te voeren in de lucht, opdat ze altijd met Hem zouden zijn (1 Thess. 4:15-18).

Maar dit is alleen het begin van de grote en heerlijke zegeningen, want daarna zal God al de Zijnen met Hem brengen. Ze zullen erbij zijn, als al Gods plannen en raadsbesluiten met betrekking tot Israël, de volken en de aarde in vervulling zullen gaan. De Heer Jezus zal komen voor Zijn bruid en met Zijn bruid. Christus zal komen voor Israël en voor de aarde. Christus zal alles in vervulling doen gaan wat in het Boek van Zijn Openbaring geschreven staat. De dood zal worden verslonden tot overwinning (1 Kor. 15:54). 'Hoeveel beloften van God er ook zijn, in Hem [Christus] is het ja en in Hem het amen' (2 Kor. 1:20). Het geloof wacht met vreugde op de Zoon, Die uit de hemel komen zal, op deze 'Jezus, Die ons redt van de toekomstige toorn' (1 Thess. 1:10).

Wat een grote dingen zullen er gebeuren! Wat een heerlijkheden wachten ons! Maar vóór dat alles zullen we met blijde halleluja's onze Heer tegemoet gevoerd worden in de lucht, om altijd met Hem te zijn.

Laten we verder letten op het woord waardoor de komst van de Heer gekenmerkt wordt. Er staat 'spoedig'. Dit wil zeggen 'met haast' of 'plotseling'. We hebben die belofte. 'Want nog een zeer korte tijd, en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven' (Hebr. 10:37). Maar hier wordt nog aan iets anders gedacht. Hij zal opeens komen. Dit is zo voor de bruid. Hoewel niet ongedacht, niet onverwacht, zeker niet ongewenst, zal Hij toch 'plotseling' komen voor de Gemeente. Er is geen enkel teken waarop we hebben te wachten. We lezen over 'een ondeelbaar ogenblik' (1 Kor. 15:52).

Voor de wereld zal Hij niet minder 'plotseling' komen. Als een dief in de nacht komt de dag van de Heer (1 Thess. 5:2). Zoals in de dagen van Noach zal de verschijning van de Zoon des mensen zijn. Men zal het niet begrijpen en geloven, totdat men het zien zal, dat de Heer Jezus opeens terugkomt.

Laten wij die tot de Gemeente behoren, toch vasthouden aan de heerlijke belofte van de komst van de Heer Jezus voor ons! Er is geen enkel teken van de tijd dat aan die komst moet voorafgaan. Met betrekking tot deze wederkomst voor ons hebben we op niets dergelijks acht te slaan of te wachten. De komst van de Heer Jezus voor de Zijnen staat niet in enig verband met de dingen van deze aarde, want de Gemeente is een hemels volk en heeft een hemelse roeping. En de Heer verwacht de dingen over de toekomst niet, zoals helaas zo veel Christen Bijbelvertalers dat doen die de komst van de Heer proberen te verklaren naar hun inzicht of leer.

Dat de gedachte diep in onze harten mag indringen, dat de Heer Jezus niet alleen spoedig komen kan en zal, maar dat dit ook plotseling zal gebeuren. Men zal niets meer gereed kunnen maken. Men laat alles onafgemaakt achter. Zou het goed zijn als de Heer ons vond terwijl we bezig zijn met dingen die Hem onteren? En aangezien Hij plotseling zal komen en niets Zijn komst meer in de weg staat, moeten we dan niet elk ogenblik zó leven dat we Hem steeds verwachten kunnen, dat we tot eer van Hem leven? Onze roeping is altijd als dienstknechten te zijn die op hun Heer wachten, als Hij terugkomt.

We hebben zo'n levende, heerlijke hoop! Ons hart moest er altijd mee vervuld zijn en verlangend naar uitzien! Dit alleen kan het kind van God doen zingen van vreugde en blijdschap te midden van de toenemende duisternis van onze tijd en de grote zorgen van elke dag.

Het tweede dat onze aandacht vraagt, is het antwoord op de belofte het gebed: 'Amen, kom, Heer Jezus!' (Openb. 22:20). Dat betekent: ja Heer, wij rekenen op Uw belofte: 'Ik kom spoedig'. Kom. Kom zoals U Zich hebt voorgenomen. In het begin van het Boek van de Openbaring staat geschreven: 'Welgelukzalig hij die leest, en zij die horen de woorden van de profetie en die bewaren, wat daarin geschreven is; want de tijd is

nabij' (Openb. 1:3). Wie zo handelt met dit Boek, zal zeker van harte instemmen met het gebed van de Gemeente: 'Amen, kom, Heer Jezus!' Maar dat is dan ook nodig. Men moet de Heer Jezus liefhebben, Zijn verschijning liefhebben. Men moet met het hart uitgaan naar Zijn Persoon. Dan onderzoekt men dat wat Hij ons heeft geopenbaard en strekt zich uit naar Hem Zelf, opdat men Hem zal zien en Hem gelijk zal zijn.

Sommigen zeggen dat zij dit gebed niet echt met blijdschap kunnen uitspreken, omdat zij denken aan geliefden die nog niet behouden zijn. Maar hebt u niet voor hen gebeden? En hebt u niet de belofte, als u echt alles vol vertrouwen in de handen van uw Heer stelt: 'Alles wat gij de Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven' (Joh. 16:23)? Waar is dan uw geloof? Bedenk, als u het gebed bidt in antwoord op de belofte van de Heer Jezus, dat dit meteen de vraag aan Hem inhoudt om spoedig alles te doen wat Zijn komst kan verhaasten, ook om alles uit uw leven weg te doen wat voor die komst een verhindering zou kunnen zijn (2 Petr. 3:9). Bid dan om de spoedige komst van de Heer. Zo'n gebed houdt u in werkelijke, gelovige verbinding met uw Heer Zelf.

'Amen, kom, Heer Jezus!' Dit is de bede van iemand die iets van Romeinen 8:22 heeft begrepen, van iemand die een oor heeft voor het zuchten van de hele schepping, die door de zonde in de ijdelheid onderworpen is. Nee, zo iemand zal niet geloven in een gouden eeuw, in een vreedrijk nu, in een verbetering van de wereld en het winnen van haar voor Christus. Hij zal de dingen zien zoals de Heer Zelf ze hem heeft geschilderd in Zijn Woord. Hij zal zien dat alles steeds meer de vreselijke afval nadert, waartegen het enige geneesmiddel de terugkomst van de Heer zal zijn. En ook daarom bidt hij: 'Amen, kom, Heer Jezus!'

Dit is het gebed van een hart dat ernaar verlangt dat Hij eer en heerlijkheid zal ontvangen op deze aarde, waarop men Hem verworpen en onteerd heeft. Hij Die op deze aarde in het stof is neergedaald, zal op die plaats eens de troon bestijgen. Is het liefhebben van Hem ook niet het verlangen naar die volheid van vreugde en van zegen die straks op deze aarde Zijn deel zal zijn, als de kennis van Hem de aardbodem bedekken zal?

Dit is het gebed van een hart dat niet alleen het geluk van de Gemeente, maar ook dat van Israël en de volken bedenkt.

Dit is het gebed van een hart dat van aangezicht tot aangezicht de Heer Jezus wil zien, Die met een liefde sterker dan de dood de Zijnen heeft liefgehad, een liefde die onveranderlijk is gebleven ondanks hun afwijkingen, fouten en tekortkomingen.

Het hart dat naar Hem uitgaat, verlangt boven alles Hem te zien, bij Hem te zijn, te delen in Zijn vreugde en eer. Het bidt om Zijn komst. 'Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God! Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht verschijnen?' (Ps. 42:2-3). Niets dan Zijn komst kan volkomen voldoening geven aan zo'n hart. En – geprezen zij Zijn Naam – Hij zál komen, spoedig komen, plotseling komen. Hij zal komen met de volheid van Zijn zegeningen.

Als derde hebben we de genadige voorziening in de tijd tussen de belofte en de verhoring van het gebed: 'De genade van de Heer Jezus Christus zij met alle heiligen' (Openb. 22:21). Wondere en heerlijke voorziening! Dit woord is een feit en een wens. Eigenlijk staat er in het oorspronkelijke alleen 'De genade van de Heer Jezus met alle heiligen'. Dat wil zeggen: die genade is met al de heiligen, maar moet ook bij hen blijven.

In de wereld waar wij doortrekken, is satan de god, de overste. Hij laat Gods kinderen niet met rust. Hij doet alles om hen af te houden van het genot van het beloofde land en van de daar te behalen overwinningen. Hij werkt in op het vlees. Maar hij schiet ook zijn vurige pijlen op de geest. Ook de wereld zelf wil de gelovigen aftrekken.

Maar hoe kostbaar: Gods genade is daar. We bidden: 'Och, blijf met Uw genade, Heer Jezus ons nabij'. We zeggen in het geloof: 'Genade zal mij veilig leiden zolang ik hier nog zwakheid ken'. Er is genade nodig tegenover de verzoeken van de zonde, wereld en satan. Er is genade nodig in de dienst van de Heer, opdat wij zielen tot de Heer Jezus leiden, opdat wij goed doen aan allen, het meest aan de huisgenoten van het geloof. Er is genade nodig om onszelf te vergeten, ons op te offeren voor anderen, ons vindingrijk te maken in wegen en middelen om anderen te dienen. Er is genade nodig, dat we daarbij niets van onszelf denken, maar dat altijd de Persoon van de Heer het Middelpunt is en blijft. Er is genade nodig om te volharden te midden van de beproevingen van deze tijd, bij alles wat de Vader ons tot ons bestwil onthoudt. Er is genade nodig om aan de voeten van de Heer Jezus te zitten om Gods Woord te onderzoeken, om naar de stem van de Heer te luisteren.

Veel en velerlei zijn de noden. Maar altijd wil de genade voorzien. Hoe bewolkt ook de lucht, hoe onbegaanbaar de weg, hoe pijnlijk wat onze harten ervaren, hoe moeilijk en ontmoedigend ons werk, de genade van de Heer Jezus Christus, Die beloofd heeft spoedig te komen en tot Wie we bidden dit toch te doen, voorziet. 'Mijn genade is u genoeg', heeft Hij eens tot Paulus gezegd (2 Kor. 12:9). Laten we dan, als onze kracht in zwakheid volbracht wordt, roemen in onze zwakheden, opdat de kracht van Christus in ons mag wonen, door genade!

Het behoeft nauwelijks gezegd te worden dat de komst van de Heer Jezus dichterbij is dan ooit. Oprechte kinderen van God zien naar Zijn komst uit zoals in de eerste tijd van de Gemeente. Tegelijkertijd spot het Christendom ermee zoals het deed in de dagen van de apostelen.

De Heer komt. Ja, Hij komt spoedig. Dat ons gebed mag zijn: 'Amen, kom, Heer Jezus!' Dat Gods genade ons ijverig laat zijn in de dienst voor de Heer.

Maar met Zijn komst is de genadetijd voorbij. Dat een ieder die Gods genade nog niet deelachtig is door de reddende macht van Golgotha's kruis, toch zonder uitstel tot de Heer Jezus Christus mag komen, Hem mag aannemen en behouden mag worden!